

Я́-кось у-зім-ку бі-ля ві-кна́ з ра-мо-ю
з чо́р-но-го де-ре-ва си-ді-ла ко-ро-ле-
ва й га-пту-ва-ла. За-ди-ви-ла-ся во-на
на сні́г і вко-ло-ла гол-ко-ю па-лець. Три
крап-лі кро-ві впа-ли на бі-ле по-ло-тно,
і жі́н-ка по-ду-ма-ла: «На-ро-ді-ти б
ме-ні́ до́нь-ку з гу-ба-ми чер-во-ни-ми,
на-че кро́в, бі-лим, не-мо́в сні́г, лич-ком
і во-ло-ссям чо́р-ним, як де-ре-во!»

І на-ро-ді-ла ко-ро-ле-ва ді-в-чин-ку,
і бу-ла прин-це-са бі-ло-лі-ця, мов сніг,
з гу-ба-ми чер-во-ни-ми, на-че кров, та
чор-ня-вим, як чор-не де-ре-во, во-ло-
ссям, — і на-зва-ли її Бі-ло-сніж-ко-ю.

Нев-дов-зі ко-ро-ле-ви не ста-ло, тож
ко-роль о-же-нив-ся вдру-ге. Но-ва ко-
ро-ле-ва бу-ла ду-же вро-дли-ва, про-
те пи-ха-та, і тер-пі-ти не мо-гла, я-кщо
хтось був кра-сі-ві-ший за не-ї.

• Що відбивається в дзеркалі неправильно?
Знайди 4 відмінності.